

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 27. maj 2009
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2009-730-0876
Dok.: RAJ41024

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 2 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om ændring af reglerne for pædofilidømtes adgang til prøveløsladelse (B 112), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 27. april 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marlene Harpsøe (DF).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 2 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til folketingsbeslutning om ændring af reglerne for pædofilidømtes adgang til prøveløsladelse (B 112):

”Er det ministerens opfattelse, at der slet ikke er behov for at skærpe vilkårene for løsladelse for pædofilidømte?”

Svar:

Som der blev redegjort for under førstebehandlingen af beslutningsforslaget, betragtes prøveløsladelse i forbindelse med, at to tredjedele af straffen er udstået, som et regelmæssigt led i fuldbyrdelsen af fængselsstraffe på tre måneder og derover.

Løsladelse på prøve forudsætter dog, at den dømtes forhold ikke gør løsladelsen utilrådelig, at der er sikret den dømte passende ophold og arbejde eller andet underhold, og at den pågældende erklærer at ville overholde de vilkår for løsladelsen, som fastsættes.

At den dømtes forhold ikke må gøre prøveløsladelsen utilrådelig betyder efter vejledning nr. 29 af 19. april 2006 om løsladelse af dømte, der udstår fængselsstraf (løsladelsesvejledningen), at der ikke må foreligge en væsentlig risiko for recidiv til ikke bagatelagtig kriminalitet, som ikke formodes at kunne begrænses ved tilsyn af kriminalforsorgen og eventuelle særvilkår.

Der skal desuden lægges vægt på antallet af tidligere løsladelser og betingede domme. Afslag på prøveløsladelse vil f.eks. kunne komme på tale, hvis der inden for de seneste år har foreligget flere løsladelser og betingede domme med tilbagefald til ny kriminalitet, uden at man dog tillægger en betinget dom helt samme negative vægt som en forudgående prøveløsladelse.

Der skal endvidere lægges vægt på den indsattes forhold under tidligere tilsynsperioder, herunder om den indsatte er recidiveret hurtigt efter den sidste løsladelse. Endvidere lægges der vægt på den indsattes forhold til tilsynsmyndigheden, herunder foreliggende erfaringer med hensyn til gennemførelse af tilsynsforanstaltninger.

Den indsattes forhold under afsoningen skal endvidere tillægges vægt i det omfang, disse kan give anledning til at formode, at der er risiko for

recidiv til fornyet kriminalitet. Dette kan eksempelvis være oplysninger om ny kriminalitet under afsoningen, stofmisbrug, misbrug af udgang og eventuelle undvigelse.

Inden der træffes afgørelse om prøveløsladelse af dømte, der udstår straf for vold, drab eller sædelighedsforbrydelse mod mindreårige, skal fængslet indhente en udtalelse om vilkårsfastsættelsen fra de sociale myndigheder i den dømtes bopælskommune, blandt andet hvis den dømte efter løsladelsen forventes at tage ophold hos personer, hos hvem der opholder sig mindreårige børn, hvis den dømte forventes at påtage sig beskæftigelse, der indebærer kontakt med mindreårige børn, eller hvis den dømte har ret til samvær med mindreårige børn.

Fængslet skal i disse sager endvidere indhente en udtalelse om, hvorvidt der bør fastsættes tilsyn, om tilsynets muligheder og om vilkårsfastsættelsen fra den afdeling af kriminalforsorgen, der i givet fald skal føre tilsynet med den pågældende.

Hvis der er tvivl om, hvorvidt den indsatte vil frembyde fare for andres liv eller helbred, skal der desuden indhentes en udtalelse fra Retslægerådet, inden der træffes afgørelse om prøveløsladelse. Til brug ved sagens forelæggelse for Retslægerådet skal der tilvejebringes en erklæring om den indsatte fra en speciallæge i psykiatri.

Har sagen været forelagt for Retslægerådet, skal der desuden indhentes en udtalelse fra anklagemyndigheden, inden der træffes afgørelse om prøveløsladelse. Det samme gælder blandt andet, hvis fængslet har oplysninger, som giver grund til at antage, at anklagemyndigheden kan fremkomme med særlige oplysninger, som er af betydning for afgørelsen.

Disse høringsregler er med til at sikre, at sagen er tilstrækkeligt oplyst, før der træffes afgørelse om prøveløsladelse.

Er der tale om dømte, der er omfattet af den såkaldte visitationsordning for personer dømt for sædelighedsforbrydelser, skal det endvidere undersøges, om Anstalten ved Herstedvester i forbindelse med, at den indsatte indledningsvis har været anbragt i denne institution, har oplysninger af relevans for utilrådelighedsvurderingen og vilkårsfastsættelsen.

Har et hospital den dømte i behandling, skal der også derfra indhentes oplysninger af relevans for utilrådelighedsvurderingen og vilkårsfastsættelsen.

Som der blev redegjort for i forbindelse med førstebehandlingen af beslutningsforslaget, vil der for indsatte, som er dømt for sædelighedskriminalitet, hyppigt være behov for at fastsætte vilkår om fortsat behandling i forbindelse med eventuel prøveløsladelse. Vil en seksualdømt ikke acceptere et relevant vilkår om i prøvetiden at fortsætte en påbegyndt psykiatrisk behandling, eventuelt kombineret med kønsdriftsdæmpende medicin, vil dette i højere grad end sædvanligt medføre, at der gives afslag på prøveløsladelse, jf. pkt. 43 i løsladelsesvejledningen.

Der skal således foretages en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde af, om løsladelsen er utilrådelig. I denne vurdering indgår blandt andet arten af den indsatte tidligere og aktuelt pådømte kriminalitet. Det indebærer som udgangspunkt en skærpet vurdering af indsatte, som er dømt for personfarlig kriminalitet.

Som der ligeledes blev redegjort for ved førstebehandlingen af beslutningsforslaget, har Kriminalforsorgen oplyst, at praksis i dag er således, at der som altovervejende hovedregel gives afslag på prøveløsladelse, hvis den sædelighedsdømte under afsoningen har afvist eller afbrudt relevant behandling. Tilsvarende gælder, hvis den sædelighedsdømte ikke vil acceptere et relevant vilkår om behandling i forbindelse med en prøveløsladelse. Der kan dog være sager, hvor en indsat afviser behandling, men hvor fængslet vurderer, at det i den konkrete situation vil være mere sikkert i forhold til at begrænse risikoen for recidiv, at den pågældende i forbindelse med en prøveløsladelse undergives et vilkår om tilsyn og eventuelt særvilkår, f.eks. vilkår om behandling mod alkoholmisbrug. Alternativet ville i sådanne tilfælde være at løslade den pågældende efter endt straf uden tilsyn og eventuelle andre vilkår, og dermed uden mulighed for en vis kontrol af den pågældende.

Som det fremgår, foretages der i dag en grundig undersøgelse af sagen, før der træffes afgørelse om prøveløsladelse, og der gives som altovervejende hovedregel afslag på prøveløsladelse, hvis den sædelighedsdømte ikke indgår i et relevant behandlingsforløb.

På den anførte baggrund er der efter Justitsministeriets opfattelse ikke grundlag for ændringer af regler og praksis for så vidt angår prøveløsladelse af personer, der er dømt for seksuelle overgreb mod børn.